

Kázání Daniele Ženatého, synodního seniora ČCE; 1. adventní; 29. listopadu 2020 Pardubice

Ve jménu Boha Otce, i Syna, i Duchu svatého.

Přátelé, sestry a bratři, je první adventní neděle, jsme v pardubickém kostele, jako host zdejšího sboru jsem zde s místní farářkou Hanou Ducho a varhanicí Hanou Medkovou. Zdravím vás všechny, kdo jste tuto chvíli s námi, mám informace, že kromě místních jste s námi spojeni také mnozí další, z blízka i z dále. Zdravím vás všechny apoštolským pozdravem

Milost našeho Pána Ježíš Krista a láska Boží a přítomnost DS budiž se všemi vámi.

Píseň 273

Modlitba: Oslavujeme tě, Hospodine, že jsi v Kristu sestoupil mezi nás. Chválíme tě, Pane Ježíši Kriste, že jsi přišel na tento svět. Že sis podmanil síly zla, vstal z mrtvých, žiješ na věky. Radujeme se z toho, že k nám stále přicházíš ve svém slovu. Těšíme se, že jednou přijdeš v moci a slávě. Duchu svatý, dej, ať nepřestaneme vyhlížet Kristův příchod. Dotkni se našich srdcí, ať ho přivítáme, a ve víře zahlédneme slávu jeho vítězství. Kdo jsme my, že kvůli nám Bože přicházíš? Vyznáváme, že jsme svými činy i slovy, svým myšlením ranili tebe, a také ty, kdo žijí s námi. Litujeme toho, prosíme, odpusť nám. Tebe Bože oslavujeme, spolu se všemi křesťany po celém světě. Požehnaný, který přicházíš ve jménu Páně. Hosanna na výsostech. Amen

1. čtení Mt 21,1-11

Píseň 651

Text: Zachariáš 9,9-10

Rozjášej se, sijónská dcero, dcero jeruzalémská, propukni v hlahol! Hle, přichází k tobě tvůj král, spravedlivý a zachráněný, pokořený, jede na oslu, na oslátku, oslícím mláděti.

„Vymýtím vozy z Efrajima a z Jeruzaléma koně; válečný luk bude vymýcen.“ Vyhlásí pronárodům pokoj; jeho vláda bude od moře k moři, od Řeky až do dálav země.

„Rozjášej se sionská dcero, dcero jeruzalémská, propukni v hlahol.“ Tato slova proroka Zachariáše zněla někdy koncem šestého století před Kristem. Slyšeli je ti, kdo přišli z babylonského zajetí zpět domů, do Judska a pokoušeli se ze sutin obnovit chrám, i život v zemi. Ta slova tedy patřila těm, kdo mnoho zkusili, těm, kdo hledali sílu k novému začátku.

Dnes jsme v Pardubicích. Kdo jste zde poslední dobou byli, tak potvrdíte, že je zde krásně opravené centrum, a s ním také hlavní křižovatka, na jejímž rohu kdysi stála krásná synagoga; koncem padesátých let minulého století byla synagoga zdemolována. Není to tak daleko od železnice, po níž jel už asi mnohý z nás; a také se u ní shromaž-

ďovali a po ní odjížděli Židé do koncentračních táborů. O větší kousek dál je vila, které se říká Zámeček; za heydrichiády zde bylo – od června do července 1942 – zastřeleno 194 nevinných lidí.

Kolik touhy po krásném životě se už na tomto světě narodilo. Kolik hrůz a utrpení už zde bylo.

Rozjášej se, propukni v hlahol, bude lépe! Kolik lidí už slyšelo tato, nebo podobná slova, a svobody a pokoje se nedočkalo?

Má to cenu, zase po tom toužit? Má to cenu těšit se na to, že přijde král spravedlivý, nebude se ptát, kdo si, co myslí, nebude se párat s teroristy ani s těmi kdo hubí život? Král, který rozláme zbraně, protože když už bude vládnout on, tak nastolí takový řád, že už zbraně nikdy nebudou třeba? Má cenu věřit, že existuje někdo, kdo skutečně vyhlásí pokoj?

Adventní čas roku 2020, na planetě svírané epidemií, sbírá všechnu odvahu, aby špitl, nebo nahlas chvějícím se hlasem zvolal – ano má! Má to cenu! Má, protože Bůh má tu moc a sílu to zde skutečně, a jednou provždy strhnout na svou stranu; má tu moc nastolit život bez teroristů, bez zvláště zlých lidí. Ježíš z Nazareta tuto Boží moc vnesl do tohoto času a prostoru; a ještě přijde a potvrdí to.

Ať nás neklame obyčejnost Ježíšova vjezdu do Jeruzaléma. Ježíš ví, kým je. Ví, že není žádný hej počkej. Ví, že o svěřené moci od Boha nevypovídá vnější vzhled, ani to, jak reagují lidé. Ví, že on je ten, na koho čekali ti, kdo dávno před ním obnovovali jeruzalémský chrám a Zachariáš je povzbuzoval, On je ten, který přichází ve jménu Páně. Když jemu důvěřujeme, na něj spooleháme, pak se děje zázrak. Jaký? Inu, že svoboda a pokoj už nejsou až jednou, tam někde daleko. S ním se stávají realitou už nyní. Teď. V okamžiku, který žijeme, v okamžiku, který přijde hned za ním, a tak dál, už pořád. Je to těžko popsatelný zázrak, ale děje se. To, co je před námi – Boží věk, to už nyní proměňuje přítomnost ve věčnost.

Děje se to možná jen letmo, možná blikotavě jako plamen svíčky. Ale děje. A projevuje se to v našich činech, slovech, v našich přibězích. Už nyní se z Boží moci naplňuje naše touha po životě v čistém vztahu k Bohu, v neupatlaném vztahu k rodině, sousedům, cizincům.

Kristus nás vybavuje odvahou k smíření a odpouštění, protože nám bytostně dochází, že on už nás s Bohem smířil. On nám změkčuje srdce, abychom cítili zjihnutí a úlek, když slyšíme že nějaký člověk, který kdesi daleko prodal vše, co měl, a

hledá nový domov, projel vespod, na nápravě nákladáku z Balkánu až někam k Brnu, kde už se neudržel a spadl.

K Adventu patří i drsnost té naděje, že ten, kdo přichází, zlikviduje všechny, kdo cíleně a záměrně kašlou na Boha a ničí život i lidi. Takový pokoj ať mají všichni – od moře k moři, přes všechny řeky, až do dálav země.

Sestry a bratři, je to žel jednosměrné a já vás nevidím, a nevím, kde se právě nacházíte.

Byl bych rád, kdybychom v tuto chvíli byli spolu z co největšího počtu míst, sborů či farností. Aby nás spojoval Kristus, který přichází a tvoří pokoj.

Aby on propojil naše domácnosti, nemocniční pokoje, ústavy, místa, kde právě jsme. Potřebujeme, aby nás držel a spojoval, právě v době pandemie, kdy jsme sami. Aby se naše víra neocitla v izolaci, aby nechradla.

Po desetiletí a staletí jsme zvyklí na určitou podobu života našich sborů. Jak to ve sboru běží v neděli, v týdně, bohoslužby, biblické pro děti, pro dospělé, někde konfirmandi, někde mládež, někde pěvecký sbor, staršovstva; nikde tam nejsme sami, ale vždy s někým. Teď jsme sami. Mám strach, aby nás to nezdolalo.

Podporujme se, telefonujme si, modleme se za sebe. Podporujme ty, kdo jsou slabí, bez ohledu na to, zda jsou či nejsou ve sboru či v církvi. Podporujme presbytery a presbyterky, kurátory a kurátorky – když kdysi přitakali ke své kandidatuře, vůbec netušili, co je v čase epidemie čeká. Nemají k ruce žádný návod, jak v tomto čase jednat. Mají jen svou víru, odhodlání, cit a rozum. Podporujme faráře a faráčky. Nemají opěrné body, podle kterých by kontrolovali, že udělali, co měli, že je ten den vše hotovo a v pořádku to, co vykonali. Jsou sami, kázání kážou do prázdných stěn.

Mysleme v modlitbách na začínající faráře a faráčky, aby vydrželi nejistotu – jak začít pracovat, když vlastně nevím a nevidím, kdo jsou ti mí lidé ve sboru? Stejně mysleme na ty, kdo před nedávnem změnili působiště a jsou na novém sboru. Kudy na to? Jak navázat vztah s člověkem, jehož hlas znám jen z telefonu?

Navštěvujte facebook či webové stránky naší církve. Jsou tam čerstvé a voňavé modlitby laiků, jsou tam nahraná na každý den podobně čerstvá a voňavá, krátká zamyšlení farářů a farárek. Úvahy i modlitby – to je díl našeho aktuálního společného bohatství; trochu mne mrzí, že je četlo či slyšelo

pár stovek, těch starších i tisíc lidí. Vždyť nás je 50 nebo 80 nebo kolik tisíc. Přátelé, copak je dnes k máni něco výrazně lepšího?

Závěr – zpět k Adventu 2020. Čas, který žijeme – i v době obav z nemoci covid-19 – je čas těžký, a současně čas plný a dobrý. Není to čas náhradní, jakési aspoň něco, než se vrátí ten čas lepší, na který jsme byli zvyklí. To, co žijeme nyní, je protknuto Boží přítomností, kterou jednou poznáme plně, tváří v tvář.

Přijď Pane Ježíši Kriste, posiluj svou církev i celé své stvoření, přijď, ať se tvá svatá vůle děje všude tam, kde tak zoufale chybí. Amen

Píseň 262,1-2

oznámení

Přímlovná modlitba

Kriste, pro tvé zásluhy prosíme:

- za nemocné a umírající
- za ty, kterým zemřel blízký člověk.
- posiluj a podporuj pracovníky ve zdravotnictví, Diakonii, Charitě, sociálních službách ty, kdo o nemocné pečují doma,
- provázej pracovníky církví, kteří šíří naději evangelia do míst, kde naděje chybí,
- čiň statečnými ty, kdo povzbuzují sebe i ostatní vzdor šířící se nemoci
- dávej pokoj žákům, studentům, jejich rodičům, učitelům
- sesílej i skrze nás pomoc trpícím v uprchlických táborech, k vězněným v zemích, kde vládne strach a násilí. Obracej naši pozornost i k těm, kdo žijí za hranicemi naší země.

To vše v naději, že ty jsi přišel, a zvítězil nad smrtí.

V této naději voláme k Bohu tvými slovy -

***Otče náš,** který jsi v nebesích, posvěť se jméno tvé, přijď království tvé, buď vůle tvá, jako v nebi, tak i na zemi, chléb náš vezdejší dej nám dnes, a odpusť nám naše viny, jako i my odpouštíme našim viníkům a neuvod' nás v pokušení, ale zbav nás od zlého, neboť tvé jest království i moc i sláva na věky Amen*

poslání

Stále se radujte, v modlitbách neustávejte, plamen Ducha nezhášejte, dobrého se držte, zlého se chraňte v každé podobě. (1 Tes 5, úprava 16-22)

Požehnání:

Hospodin tě požehná a ochrání tě. Hospodin rozjasní nad tebou svou tvář a bude ti milostiv. Hospodin obrátí k tobě svou tvář a obdaří tě pokojem.

Píseň 264,8-9

postludium